

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Folyamatosság és megújulás

A politizáló közvélemény megkülönböztetett figyelmével, érdeklődésével az elmúlt héten az MSZMP XIII. kongresszusának tanácskozásait. Arra várt választ az ország, s benne meggyőzően, hogy milyen cselekvési programot dolgozott ki a párt legfelső fóruma a társadalom időszerű problémáinak megoldására, milyen tennivalókat lát szükségesnek fejlődésünk előbbrevitelére, szocialista vívmányaink megőrzésére és továbbfejlesztésére.

A négy napos tanácskozás meggyőző választ adott ezekre a kérdésekre. Az előterjesztett és elhangzott beszámolók, az ötvennyolc felszólalás, a feladatokat világosan összefoglaló határozat mind arról tanúskodnak, hogy pártunknak van politikai koncepciója a további cselekvés tartamára, a problémák megoldására. A XIII. kongresszus egy olyan nemzeti programot körvonalazott, amelyet teljes szíjjal magáénak vallhat és követhet minden hazáját szerető ember, a szocializmus valamennyi híve.

A XIII. kongresszus küldöttei azért tudtak eleget tenni a közvélemény, megbízók várákozásának, mert az MSZMP ez alkalommal sem tért el csaknem három évtizede követett gyakorlatától. Nyíltan szembeszegült a társadalmi fejlődés tényleges kérdéseivel, valóságos súlyuk rangján kezelte mind az elért eredményeket, mind a gondokat és problémákat. Pártunk nem igyekezett a szőnyeg alá söpörni munkánk fogyatékosságait, nem kívánta titkolni a nehézségeket a nép előtt. S éppen ez adta meg az alapot ahhoz, hogy a kongresszus a helyzet reális értékeléséből kiindulva megvalósítható, teljesíthető célokat jelölhessen meg a további cselekvés számára.

Az értékelésben és a feladatok meghatározásában pártunk számára megbízható irányítót áll rendelkezésre: a körülmények alakításának, a világ megváltoztatásának forradalmi-tudományos elmélete, a marxizmus-leninizmus. Elméletünknek az élet által sokszorososan igazolt alapelveit az MSZMP a jövőben is megingathatatlanul követi, de nem kezeli az elveket dogmaként, hanem folyamatosan szembesíti azokat a változó valósággal. „Mi az elveikben szilárd, a napi politikában körültekinthető és megfontolt, a megújulásra kész pártot tekintjük az eszményünknek”. — hangsúlyozta a kongresszuson elhangzott vitaindító beszédében Kádár János. Az alapvető irányvonal folyamatossága és a szüntelen készség a megújulásra — politikáinknak ez a két alappillére a XIII. kongresszuson ismételt megerősítést kapott, mert az eredményes munkának e kettő egysége volt és lesz a jövőben is az egyik legfőbb biztosítéka.

Politikánk folyamatossága tükröződött abban is, hogy a kongresszusi vita egyértelműen kifejezte: az MSZMP számára változatlanul alapvető törekvés az emberek életviszonyainak szebbé, jobbá, gazdagabbá tétele. A Központi Bizottság beszámolója nyíltan szólott arról, hogy a kedvezőtlenre fordult gazdasági körülmények miatt az elmúlt években ebben a tekintetben nem tudtunk előbbre lépni, sőt a lakosság egy részének, bizonyos rétegeknek az életszínvonaluk csökkent. A kongresszus azonban úgy ítélte meg, hogy most már megteremthetők — és meg is teremthetők — e tendencia megfordításának feltételei. Ezért tűzte célul, hogy a nyolcvanas évek második felében meg kell alapozni az életszínvonal érzékelhető emelkedését. Amilyen mértékben és ütemben fokozódik a népgazdaság jövedelemtermelő képessége, javul a gazdálkodás hatékonysága, úgy kerülhet sor a kongresszus szociálpolitikai elhatározásainak valóra váltására, a vitában tolmácsolt gondok orvosolására.

A kongresszus vitája ország-világ előtt tanúsította, hogy a párt érzékenyen figyel a társadalom különböző rétegeinek méltánylást igénylő szükségleteire, legyen szó akár a nyugdíjak vásárlóértékének meg-

őrzéséről, akár a családot alapító fiatalok lakáshoz jutásáról, vagy bizonyos foglalkozási csoportok keresetének viszonylagos elmaradásáról. De a kongresszus, amikor számba vett minden ilyen gondot és problémát, pártunk hagyományaihoz híven tartózkodott bármiféle megalapozatlan ígéretéstől. Felelősen csak az mondhatta, hogy a jövedelmek, keresetek növeléséhez, a juttatások, kedvezmények kiterjesztéséhez mindenekelőtt a gazdasági, pénzügyi alapokat kell megteremteni, mert bármiféle más eljárásból csak kára származhat a társadalomnak és az egyéneknek is. A legfontosabb, hogy a munkateljesítmények értéke, minősége emelkedjék. Nem a több, hanem a színvonalasabb, jobb munka teremthet anyagi fedezetet az életszínvonal emelését, a társadalmi igazságosság erősítését célzó elgondolásaink valóra váltásához.

Kedvező tényként vehetők számba a küldöttek, hogy a XIII. kongresszus határozatának megfelelően — sikerült lényegesen előbbre jutni a népgazdaság egyensúlyának helyreállításában. Éppen ezért határozhatott úgy a kongresszus, hogy a következő években élenkíteni kell a gazdasági fejlődést, olyan növekedést kell elérni, amely lehetővé teszi a népgazdaság anyagi-műszaki alapjainak fokozatos és széles körű megújítását, a népélet emelését. Am a növekedés gyorsítása — s ez a nyomatékos figyelemzés is elhangzott a kongresszuson — csak akkor nem vezet a korábbi feszültségek visszatéréséhez, ha minőségi változást tudunk elérni a munka szervezettségében, a beruházási források ésszerű hasznosításában, a gazdaság szerkezeti átalakításában, az ésszerű kockázatot vállalásában. Különösen fontos feladatunk a műszaki fejlődés felgyorsítása, ami társadalmi-gazdasági haladásunknak immár minden tekintetben a kulcskérdésévé válik.

A gazdálkodás és az életviszonyok korszerűbbé tételével egyenértékű és attól el nem választható törekvésként fogalmazódott meg a kongresszuson — társadalmunk, gazdaságunk szocialista vonásainak erősítése. Ennek elengedhetetlen része, hogy határozott és egyértelmű küzdelmet folytassunk az elveinket idegen, normáinkkal és céljainkkal össze nem egyeztethető jelenségek ellen. A KEB elnökének beszéde, de számos felszólaló is hangsúlyozta, hogy a jelenségeket nem tekinthetjük fejlődésünk elkerülhetetlen velejáróinak: a szabályok pontosabb kimunkálásával, az ellenőrzés javításával, a nevelő munka erősítésével, a törvények következetesebb alkalmazásával csökkenthetők és visszaszoríthatók.

S a nemkívánatos jelenségek elleni küzdelem erősítése megkívánja a közvélemény aktivizálását, a szocialista demokrácia további elmélyítését és erőteljes kibontakoztatását. Mindezeket a kongresszus a legfontosabb teendőink közé sorolta. Ezek megvalósítása nélkülözhetetlen mind az állami élet fejlesztésében, mind a gazdálkodó szervek tevékenységében. Kulcsfontosságú ehhez a pártdemokrácia további erősítése, ami egyúttal annak is feltétele, hogy fokozódjék a kommunizmus aktivitása, öntevékenysége, kezdeményezőkézsége, és ami napjainkban különösen fontos, a párt politikája melletti egységes kiállása.

A kongresszus meghozta határozatait, állást foglalt a társadalmat foglalkoztató legfontosabb kérdésekben. E határozatok valóra váltása alkotó szellemű gondolkodást, mérlegelést, új megoldások keresését, megvalósításukra való vállalkozást igényel minden pártszervezetben, a politikai rendszer valamennyi láncszemében. A kongresszus állásfoglalásainak alapos megértése, a helyi tennivalók átgondolt meghatározása elengedhetetlen feltétele annak, hogy újult erővel, megújult gondolkodással és munkatílulással folytassuk országépítő, a magyar nép javát szolgáló munkánkat.

Jubileumi kiállításra

Magyar párt- és kormányküldöttség utazott Moszkvába

Lázár György, a Magyar Szocialista Munkáspárt Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnöke a hazánk felszabadulásának 40. évfordulójára rendezett moszkvai jubileumi kiállítás megnyitására párt- és kormányküldöttség élén vasárnap a Szovjetunióba utazott. A delegáció tagjai: Havasi Ferenc, az MSZMP Politikai Bizottságának tag-

ja, a Központi Bizottság titkára, Faluvegi Lajos és Marjai József, a Minisztertanács elnökhelyettesei. Veress Péter, külkereskedelmi miniszter, Roska István külügyminiszter-helyettes és Rajnai Sándor, hazánk moszkvai nagykövete. Veress Péter és Rajnai Sándor a szovjet fővárosban esatlakozik a párt- és kormányküldöttséghez.

A küldöttség búcsúztatására a Ferihegyi repülőtérre megjelent Maróthy László, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese és Varkonyi Péter külügyminiszter. Jelen volt a búcsúztatásnál Vlagyimir Bazovszkij, a Szovjetunió budapesti nagykövete. Küldöttségünk megérkezett Moszkvába.

Gereblyézni jöttek

Társadalmi munkaakció Szegeden

Már gondoltam, hogy szóvá teszem a felháborító gondatlanságot, amit néhány felülőlen gépkocsivezető követett el. Tették, hogy behemót járműveikkel keresztül-kasul driboltak néhány parkot, gyermekjátsszótérre. Úgy tűnik, az ötlet nem vez el, esetleg megírásra várat Szombaton ismét szemet szűrt egy teherkocsi nyoma — espedig Újszegeden, a Ligetben. Eltűnt a boszszankodásom, ám mértem mellettem sajnálkoztam is.

Diákokhoz, önkéntes társadalmi munkásokhoz igyekeztem. Azokhoz, akik nem távol a „tetthelytől” szabad idejüket áldozzák a köz javára. Ők gereblyézni jöttek, a télen gyűlt szemetet elhordani. Dolgoztak a tiszta parkokért, a rendezett környezékért.

És azért, hogy legyen mit szétrombolni?

Ismerős arcok, közöttük a legismerősebb — legálábbis számomra Jóó Antal. A „legfőbb” társadalmi munkaszervező, irányító, segítő. Már tizenhárom éve ügye-gondja a városképzés. Most a Rózsa, a Széchenyi és a Gutenberg utcai szakközépiskolások látogatja. Minden rendben, van szerszám elég, máris indul az újabb helvszínre.

A „közgázós” lányok serényen dolgoznak. Nem a fotóriporter kollégám Minoltájának „játsszák el” a munkát... Az optika ugyan a

nőket nézi, én meg a fiúkat. Elelmiszeripari Szakmunkásképző gyerekei tehetnek. A Borbás és a Kisfaludy utcánál a rózsakertet tisztítják. Nehezen, véresen!

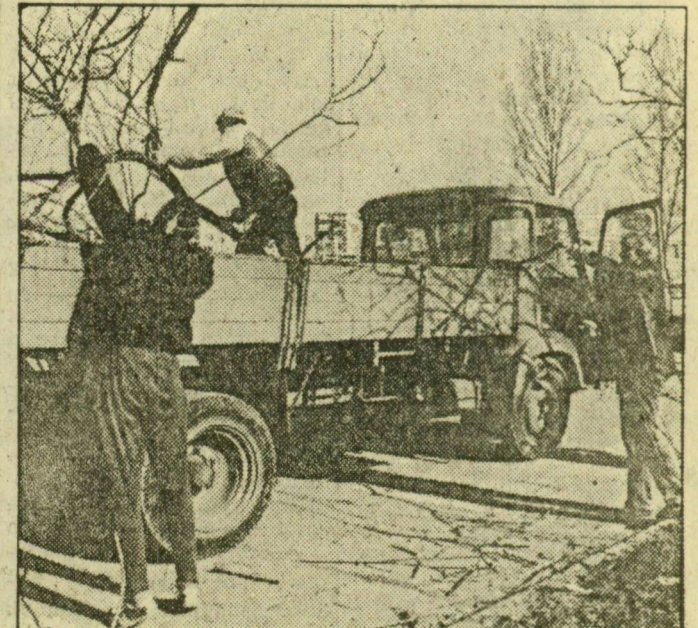
A derékig nőtt tuskés ágak dzsungelében büntetés gereblyézni. A gyerekek mégis csinálják. Gondolom, mert muszáj...

Ejnye, az a fránya figyelmetlenség! Nem volt szakember, aki pár óra alatt megmetszhette volna a burjánzó ágakat?

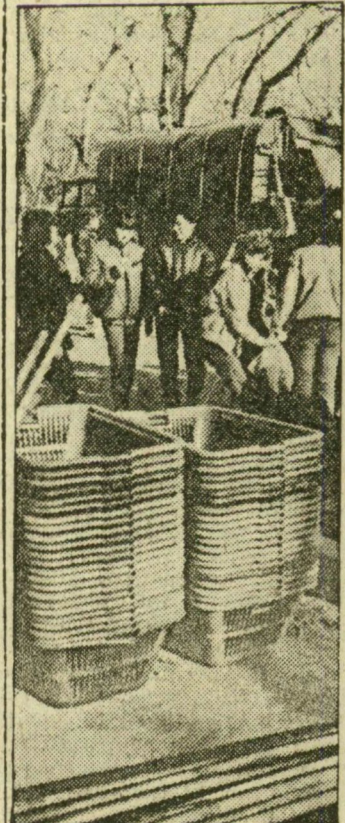
A diákok munkájára kétször is szükség lesz! A Honvéd téren népfrosztásokat kerestem, de csak a (Folytatás a 2. oldalon.)



A tarjáni piros iskolánál



Nagy László felvétel



Újszegeden

Az Etelka-soron